

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618203777
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6618203777.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobkyne: Q. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, proti žalovaným: 1/ P. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, 2/ N. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, právne zastúpená JUDr. Bronislavou Garajovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Železničná 5, Poltár a 3/ K.. K. S., I., C. H., H. O. so sídlom K. N. XXX, B. C., v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 12C/26/2018-225 zo dňa 28. novembra 2019 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobkyňa **j e p o v i n n á** nahradiť žalovaným 1/ až 3/ trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobkyne zamietol (I. výrok) a uložil žalobkyňi povinnosť nahradiť žalovaným trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku osobitným uznesením (II. výrok).

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že dňa 22. augusta 2018 bola doručená žaloba, ktorou sa žalobkyňa od žalovaných domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území E. vedeným na liste vlastníctva č. XXX.

3. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav:

4. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX vedeného pre katastrálne územie E. vyplýva, že žalobkyňa, žalovaná 1/, žalovaná 2/ sú podielovými spoluvlastníkmi parcely C-KN č. XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m² a parcely C-KN č. XX - záhrada o výmere XXX m², a to žalobkyňa v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1/4, žalovaná 1/ v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1/8 a žalovaná 2/ v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 3/6. Ako podielový spoluvlastník je na liste vlastníctva vedený aj K. M., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Z. XX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX a to v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1/8. Žalovaný 3/ podielovým spoluvlastníkom uvedených nehnuteľností nie je.

5. Z vyjadrenia notárky K.. P. C., Y. úrad so sídlom P. XX, I. vyplýva, že vo veci vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 5D/553/2016 po poručiteľovi K. M. bolo uznesením zo dňa 22. novembra 2019 potvrdené nadobudnutie dedičstva ako odúmrtie Slovenskej republiky, zastúpenej Okresným úradom

Banská Bystrica v zmysle § 5 zákona č. 278/1993 Z. z. ako dočasným správcom majetku v celosti, t.j. aj dedičského podielu s povinnosťou uhradenia pohľadávok veriteľovi. Uznesenie o dedičstve v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie ešte nenadobudlo právoplatnosť.

6. S poukazom na ustanovenie § 78 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) súd prvej inštancie žalobu zamietol, nakoľko v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva musia byť stranami sporu všetci podieloví spoluvlastníci. Súd nemôže prejednať žalobu len s niektorými spoluvlastníkmi, lebo voči ostatným spoluvlastníkom, s ktorými nekonal, by bolo jeho rozhodnutie neúčinné. Jedná sa teda o nútené spoločenstvo v zmysle § 78 Civilného sporového poriadku, v ktorom sa vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu, teda všetkých podielových spoluvlastníkov. Toto nútené procesné spoločenstvo vyplýva z hmotnoprávnej úpravy vyplývajúcej z ust. § 142 Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej aj „O. z.“). Súd prvej inštancie preto uzavrel, že podielovým spoluvlastníkom v podiele 1/8 bol aj K. M., ktorý zomrel a po ktorom dedičské konanie ešte nie je právoplatne skončené. Uznesením zo dňa 22. novembra 2019, ktoré však ešte v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nenadobudlo právoplatnosť, sa potvrdilo nadobudnutie dedičstva ako odúmrtie Slovenskej republiky, zastúpenej Okresným úradom Banská Bystrica v zmysle § 5 zákona č. 278/1993 Z. z. ako dočasnému správcovi majetku štátu. Za bývalého podielového spoluvlastníka v konaní nevystupoval žiaden právny nástupca, nebola preto splnená podmienka núteného spoločenstva všetkých spoluvlastníkov v spore.

7. Vo vzťahu k žalovanému 3/ súd prvej inštancie žalobu zamietol pre nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie v spore, keďže žalovaný 3/ nie je nositeľom hmotného práva, o ktoré v konaní ide, nakoľko nevlastní žiaden spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach zapísaných na liste vlastníctva č. XXX vedenom pre katastrálne územie E..

8. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 C. s. p., nakoľko žalovaní mali plný úspech v spore vzhľadom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považovala podľa obsahu odvolania za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) Civilného sporového poriadku, t. j. z dôvodov, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyni, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Porušenie práva na spravodlivý proces videla žalobkyňa v tom, že súd prvej inštancie jej neumožnil navrhnúť jej brata N.. N. J. ako vedľajšieho účastníka v konaní, resp. v prípade jeho nepripustenia jej neumožnil udeliť mu plnú moc na jej zastupovanie v tomto konaní. Ďalej jej súd prvej inštancie neumožnil požiadať o odročenie súdneho konania z dôvodu neúčasti žalovaného 3/ na súdnom pojednávaní, ako aj z dôvodu neukončenia dedičského konania po zomrelom K. M. a vyžiadania si chýbajúcich relevantných informácií od p. notárky viazanej povinnosťou mlčanlivosti. Uviedla, že po zomrelom K. M. sa dedičia podľa jej dostupných informácií, ktoré tiež chcela výpoveďou notárky overiť, vzdali dedičstva, nakoľko jeho dlhy prevyšujú hodnotu dedeného majetku (zahŕňajúceho jeho spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam, zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva ku ktorým sa žalobkyňa v tomto spore domáha).

11. Žalobkyňa mala za to, že stranami sporu boli všetci spoluvlastníci podielov k nehnuteľnostiam, ku ktorým sa domáha zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Vychádzala z toho, že nakoľko všetci pokrvní dedičia sa vzdali dedičstva po K. M. z dôvodu exekúcií na jeho majetok, jedinou relevantnou dedičkou, resp. právnou nástupníčkou zostala žalovaná 1/ P. V., ktorá jej uviedla, že spoluvlastnícky podiel, aj keby ho nezdedila ako osoba blízka - družka zomrelého K. M. žijúca s ním viac ako jeden rok pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti, tento podiel by odkúpila v zmysle § 140 O. z., podľa ktorého ak sa spoluvlastnícky podiel prevádza, majú spoluvlastníci predkupné právo, ibaže ide o prevod blízkej osobe (§ 116, § 117). Ak sa spoluvlastníci nedohodnú o výkone predkupného práva, majú právo vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielu. Z uvedeného žalobkyňa vyvodila, že či už ako dedička alebo ako podielová spoluvlastníčka, ktorá by v rámci výkonu predkupného práva odkúpila

spoluvlastnícky podiel zomrelého K. M., prichádzala ako právny nástupca do úvahy len žalovaná 1/, ktorá je stranou sporu.

12. Následne sa žalobkyňa v odvolaní venovala ňou navrhovanému spôsobu vyporiadania podielového spoluvlastníctva reálnym rozdelením vecí a prípadným odkúpením spoluvlastníckych podielov. Poukázala, že po rozhodnutí krajského súdu bola povinná vypracovať geometrický plán ohľadne rozdelenia nehnuteľností v podielovom spoluvlastníctve.

13. Žalobkyňa preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a jej žalobe o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vyhovel, eventuálne, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Žalovaná 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že N.. J. sa zúčastnil pojednávania ako verejnosť, písomným podaním v zmysle § 86 C. s. p. ani z vlastného podnetu do konania nechcel vstúpiť, žalobkyňa o odročenie pojednávania nežiadala. Napokon intervenient musí mať záujem na výsledku konania, pričom N.. J. nie je podielovým spoluvlastníkom rozdeľovaných nehnuteľností a teda ho výsledok sporu nijakým spôsobom neovplyvňuje.

15. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala neúčast' žalovaného 3/ - súdneho exekútora a nepredvolanie notárky prejednávajúcej dedičstvo po jednom z podielových spoluvlastníkov, žalovaná 2/ mala za to, že exekútor v tomto prípade nie je pasívne vecne legitimovaný v konaní a výsluch notárky nebol navrhovaný ako dôkaz.

16. K tvrdeniu žalobkyne, že sporovými stranami boli všetci spoluvlastníci, nakoľko podľa jej názoru sú ostatní podieloví spoluvlastníci právnymi nástupcami nebohého K. M. a dôvodom právneho nástupníctva je ich predkupné právo na spoluvlastnícky podiel nebohého K. M. žalovaná 2/ uviedla, že nie je možné stotožňovať predkupné právo podielového spoluvlastníka s univerzálnym právnym nástupníctvom po podielovom spoluvlastníkovi (ako výsledkom dedičského konania). Právnym nástupcom K. M. bude jeho dedič, resp. v prípade odúmrte Slovenská republika. Ostatní podieloví spoluvlastníci v prípade záujmu dediča o odpredaj podielu budú môcť, ale nemusia, svoje predkupné právo využiť. Tým sa však nestávajú počas dedičského konania univerzálnymi sukcesormi K. M..

17. K argumentom žalobkyne ohľadne reálnej deľby nehnuteľností v kombinácii s prikázaním podielu žalovanej 2/ do jej vlastníctva za náhradu žalovaná 2/ uviedla, že vyporiadanie nehnuteľností reálnym rozdelením pozemkov je v tomto prípade možné a účelné za súčasného zriadenia vzájomného práva prechodu v prospech jednotlivých spoluvlastníkov a na ťarchu pozemkov, ktoré im pripadnú do výlučného vlastníctva. Nie je teda možné pristúpiť k druhému spôsobu vyporiadania - prikázaniu podielu žalovanej 2/ do vlastníctva žalobkyne, hoci aj čiastočne.

18. Žalovaný 3/ v opakovaných písomných podaniach v konaní uviedol len toľko, že sa ako súdny exekútor vedúci exekúciu na spoluvlastnícky podiel K. M. nevie vyjadriť a ani nebude vyjadrovať k žalobe o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. Nakoľko žalovaný 3/ sa teda nevyjadroval k meritu veci, ani k odvolaniu, jeho podania odvolací súd neposúdil ako vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne, a preto neuplatnil postup podľa § 374 ods. 1 a 3 C. s. p. - nedoručoval tieto podania žalobkyňi, ani ostatným stranám sporu.

19. Žalovaná 1/ sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadrila.

20. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej 2/ v podstate zopakovala argumentáciu uvedenú v odvolaní. Navyiac uviedla, že nesúhlasí so zriadením akéhokoľvek práva prechodu cez novovytvorené parcely po zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva.

21. Žalovaná 2/ v duplike uviedla len toľko, že ani do dnešného dňa nie je dedičské konanie po nebohom poručiteľovi K. M. právoplatne skončené, prekážka absencie účasti strán sporu na konaní naďalej pretrváva a nebola odstránená.

22. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok v zmysle § 380 ods. 2 C. s. p., ktoré vady nezistil, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané v konaní pred súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k názoru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku vo veci samej, ako aj v závislom II. výroku o nároku na náhradu trov konania je vecne správny a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdiť. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v podrobnostiach poukazuje. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku reagujúc na odvolacie dôvody žalobkyne uvádza:

23. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď žalobu v zmysle § 78 C. s. p. zamietol pri prijatí skutkového záveru, že stranami sporu - konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nie sú všetci podieloví spoluvlastníci nehnuteľností, ku ktorým žalobkyňa žiada zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo. Neobstojí argument žalobkyne, že právnou nástupníčkou po nebohom K. M. ako jednom z podielových spoluvlastníkov, by bola nevyhnutne žalovaná 1/. Vzhľadom na to, že dedičstvo po K. M. je predĺžené, prichádza síce do úvahy jeho likvidácia, v rámci ktorej by mohla žalovaná 1/ pri speňažovaní podielového spoluvlastníctva iného majetku nebohého K. M. odkúpiť jeho spoluvlastnícky podiel, jedná sa však o hypotetickú situáciu, ktorá nie je potvrdená. Aj predkupné právo podielového spoluvlastníka je len jeho právom, ktoré môže, ale nemusí využiť. Až po právoplatnom prejednaní dedičstva bude zjavné, kto sa stal vlastníkom (či už titulom dedenia, odúmrtie, alebo prevodu) spoluvlastníckeho podielu nebohého K. M. k nehnuteľnostiam, ku ktorým zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva sa žalobkyňa domáha.

24. Vzhľadom na uvedené mala žalobkyňa buď so žalobou počkať do právoplatného skončenia dedičského konania, kedy bude definitívne ujasnené, kto je právnym nástupcom po nebohom K. M. ohľadne jeho spoluvlastníckeho podielu, alebo mala v žalobe uviesť ako žalovaného nie súdneho exekútora vedúceho exekúciu na predmetný spoluvlastnícky podiel, ale „právneho nástupcu po nebohom K. M.“ a súčasne požiadať o prerušenie konania, nie odročenie pojednávania do právoplatného skončenia dedičskej veci po nebohom K. M.. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/157/2012 z 30. augusta 2012, podľa ktorého: „S prihliadnutím na to, že dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa, že dedičia od smrti poručiteľa až do prejednania dedičstva majú postavenie podielových spoluvlastníkov, že až právoplatným skončením dedičského konania bude vyriešená otázka, kto, resp. v akom podiele v skutočnosti dedičstvo nadobudol a že v prejednávanej veci účastníci už z iného dôvodu (dedenia po otcovi) majú postavenie podielových spoluvlastníkov, procesný inštitút prerušenia konania umožňuje preklenúť predčasnosť žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva podanej pred skončením dedičského konania po poručiteľovi.“

25. Na prerušenie konania by však bolo nutné, aby žalobkyňa v žalobe označila ako žalovaného, resp. v priebehu konania žiadala pripustiť do konania ako ďalšieho žalovaného právneho nástupcu po nebohom K. M., čo neučinila.

26. Vzhľadom na uvedené by skončili bez úspechu návrhy žalobkyne na vstup jej brata ako intervenienta do konania. Nebol ani dôvod na odročenie pojednávania, ale na prerušenie konania, aj to len za podmienok uvedených vyššie.

27. Bez toho, aby bola splnená podmienka, že stranami sporu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam sú všetci spoluvlastníci, bolo taktiež právne bezvýznamné zaoberať sa konkrétnym spôsobom vyporiadania podielového spoluvlastníctva, či už reálnym rozdelením vecí na základe geometrického plánu alebo prikázaním podielov za náhradu niektorému, alebo viacerým z podielových spoluvlastníkov v zmysle § 142 C. s. p.

28. S prihliadnutím na uvedené dospel súd prvej inštancie k správne skutkovému zisteniu, že stranami sporu nie sú všetci podieloví spoluvlastníci, z toho vyvodil správny právny záver o potrebe žalobu zamietnuť v zmysle § 78 C. s. p. a napokon v zmysle uvedeného nebolo porušené právo žalobkyne na

spravodlivý proces, nakoľko ňou zamýšľané prípadné procesné návrhy by nemali vplyv na výsledok sporu.

29. Pre úplnosť, pokiaľ žalobkyňa uvádza, že po rozhodnutí krajského súdu bola nútená dať si vypracovať geometrický plán, odvolací súd uvádza, že žalobkyňa mala na mysli zrejme uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/328/2018-64 zo dňa 31. januára 2019, ktorým odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie o odmietnutí podania vo veci samej - žaloby zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu predčasnosti vydania predmetného uznesenia. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uviedol, že samotný náčrt rozdelenia učený žalobkyňou nie je dostatočným podkladom spôsobilým jednoznačne vymedziť tvar a rozmery novovzniknutých nehnuteľností ich hranicami (geometricky určiť parcely) a zadefinovať ich v zobrazovacom systéme na katastrálnej mape (polohovo určiť parcely), teda nie je spôsobilým podkladom na zápis do katastrálneho operátu, a preto ak sa žalobkyňa domáha ako spôsobu vyporiadania podielového spoluvlastníctva reálneho rozdelenia nehnuteľností, je potrebné vyhotoviť geometrický plán. Odvolací súd v predmetnom uznesení skúmal len to, či žaloba má požadované náležitosti v zmysle §§ 132 a 133 Civilného sporového poriadku a v tejto súvislosti podotkol, že ak sa žalobca domáha vyporiadania podielového spoluvlastníctva reálnym rozdelením, je nutné priložiť k žalobe za účelom vykonateľnosti požadovaného žalobného návrhu geometrický plán. Pri posudzovaní, či má žaloba všetky náležitosti a teda je spôsobilým podkladom pre konanie vo veci samej však odvolací súd neposkytuje strane sporu a teda ani žalobkyni právne poradenstvo, teda nemohol sa vyjadrovať k otázke okruhu žalovaných, či žalobkyňa žaluje správne a všetky subjekty a podobne. Aj v tejto súvislosti mienil v dobrom odvolací súd radu adresovanú žalobkyni, aby sa obrátila na príslušné Centrum právnej pomoci v blízkosti jej bydliska, ktorý by jej pomohol s opravou žaloby. V prípade, ak žalobca žaluje neúplný okruh podielových spoluvlastníkov, nemá význam, ako už bolo vyššie uvedené, pristupovať k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva a teda aj geometrický plán v tomto konaní nebol významný.

30. To však neznamená, že by geometrický plán nebol do budúcnosti použiteľný v ďalšom konaní o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, v ktorom žalobkyňa bude žalovať všetkých podielových spoluvlastníkov. Ani v čase rozhodnutia odvolacieho súdu nebol právny nástupca po nebohom K. M. známy, čo vyplýva z výpisu z listu vlastníctva č. XXX vedeného pre katastrálne územie E. zo dňa 27.01.2021. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že právoplatný rozsudok v tejto veci o zamietnutí žaloby nezakladá prekážku právoplatne rozsúdenej veci (res iudicata) vo vzťahu k novej žalobe o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, kde budú ako strany sporu označení všetci spoluvlastníci nehnuteľnosti a to z dôvodu, že sa nebude jednať o totožné strany sporu, nakoľko okrem žalobkyne, žalovanej 1/ a žalovanej 2/ bude potenciálne žalovaný aj právny nástupca, resp. právni nástupcovia po nebohom K. M., ako nový podielový spoluvlastník, resp. spoluvlastníci, teda nebude daná totožnosť strán sporu s pôvodným konaním a taktiež dôjde aj k zmene skutkového stavu, nakoľko po právoplatnom skončení dedičstva bude známy nový podielový spoluvlastník. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/26/2010 zo dňa 14. septembra 2011, v ktorom sa uvádza: „Pokiaľ súd právoplatným rozhodnutím zamietne určovaciu žalobu (o tom, či tu právo alebo právny vzťah, prípadne povinnosť existuje alebo neexistuje podľa § 80 písm. c/ O.s.p.) bez toho, aby záväzne posúdil (ne)existenciu práva alebo právneho vzťahu medzi účastníkmi, nejde o rozhodnutie, ktoré by zakladalo prekážku právoplatne rozhodnutej veci podľa § 159 ods. 3 O.s.p. pre novú určovaciu žalobu. V právnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 7C 221/02 bola určovací žaloba o neplatnosť právneho úkonu (kúpnej zmluvy) zamietnutá z dôvodu, že v konaní neboli účastníkmi všetci tí, ktorí účastníkmi mali byť, teda všetci účastníci právneho úkonu vrátane A.B. (pozbavenej spôsobilosti na právne úkony) zastúpenej ustanovenou opatrovníčkou; uvedeným (žalobou zamietajúcim) rozsudkom nedošlo k záväznému posúdeniu (ne)existencie právneho vzťahu označeného určovacou žalobou, preto takéto rozhodnutie z vecného hľadiska (totožnosti predmetu konania) nie je prekážkou rozhodnutej veci pre určovaciu žalobu v tomto konaní (porovnaj napr. Zo súdnej praxe č. 19/2004, R 15/2005).“ Podobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/140/2013 zo dňa 26. januára 2016: „Za tú istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Treba zdôrazniť, že o prekážku rozsúdenej veci nejde, ak chýba čo i len jeden z uvedených znakov. O totožnosť veci nejde ani vtedy, ak predchádzajúcim rozsudkom bola určujúca žaloba zamietnutá bez toho, aby súd záväzne posúdil existenciu právneho vzťahu medzi účastníkmi konania. A práve v prejednávanej veci uvedená situácia nastala, keď v konaní pred Okresným súdom Trebišov vedenom pod sp. zn. 12 C 1065/91 bola žaloba o určenie hranice medzi žalobcami a

žalovanými (resp. ich právnym predchodcom zamietnutá len z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu (§ 80 písm. c/ O.s.p.), bez akéhokoľvek záväzného posúdenia existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania.“

31. Z uvedených rozhodnutí analogicky vyplýva, že pokiaľ súd žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva zamietol z dôvodu, že stranami sporu neboli všetci podieloví spoluvlastníci, nezaoberal sa meritom veci, t. j. samotným zrušením a vyporiadáním podielového spoluvlastníctva, rozsudok v danom konaní nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci vo vzťahu k ďalšiemu konaniu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, v ktorom bude prekážka, pre ktorú bola žaloba zamietnutá, odstránená.

32. Súd prvej inštancie rozhodol v rozsudku o nároku žalovaných na náhradu trov konania voči žalobkyni podľa pomeru úspechu vo veci vykonateľným výrokom, v ktorom uložil žalobkyni povinnosť na plnenie (na náhradu trov konania v rozsahu 100 %). Nakoľko neurčil lehotu na plnenie, táto vyplýva zo zákona (§ 234 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 232 ods. 3 C. s. p. a § 262 ods. 2 C. s. p.), t. j. je tri dni od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania. Vzhľadom na uvedené odvolací súd aj od I. výroku vo veci samej závislý II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdil.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovaným 1/ až 3/ priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože v odvolacom konaní nebola žalobkyňa úspešná.

34. Aj o výške a prijímateľovi náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 C. s. p. od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

35. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).